

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
Krajské ředitelství policie Pardubického kraje

Na Spravedlnosti 2516, email: krpe.reditelstvi@pcr.cz, IS DS: ndihp32
530 48 PARDUBICE

Č. j. KRPE-3925-12/ČJ-2023-1700KR

Pardubice 6. března 2023

Počet listů: 6

ID DS: [REDACTED]

ROZHODNUTÍ

Krajské ředitelství policie Pardubického kraje jako věcně a místně příslušná organizační složka státu podle § 8 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky a **povinný subjekt** podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“), **r o z h o d l** podle ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona **takto**:

I.

Žádost žadatele pana [REDACTED], nar. [REDACTED], trvale bytem [REDACTED] [REDACTED] (dále jen „žadatel“) ze dne 11. ledna 2023 o poskytnutí informací podle informačního zákona, kterou žadatel označil jako bod 2., tj.: „Prováděla od 1. 1. 2022 či v současné době provádí KRPE jakékoliv šetření dle zákona o Policii ČR nebo úkony trestního řízení dle trestního řádu s některým z bývalých či současných spolumajitelů nemovitosti České Lhotice č. p. [REDACTED]? Pokud ano, tak prosím o sdělení sp. zn. příslušného spisu, poskytnutí kopie spisového přehledu (soupisky dokumentů, obsahu spisu) příslušného spisu, sdělení důvodu pro zahájení příslušného šetření či trestního řízení a způsobu jeho ukončení.“, se podle ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona a na základě ustanovení § 8a odst. 1 téhož zákona ve spojení s ustanoveními čl. 5 odst. 1 písm. b) a čl. 6 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), a rovněž ve spojení s ustanoveními § 24 odst. 1 a § 25 odst. 2 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, **ve vztahu k třetím osobám**, tj. bývalým či současným vlastníkům nemovitosti na adrese České Lhotice č. p. [REDACTED] odlišným od osoby žadatele, **odmítá**.

II.

Ve vztahu k osobě žadatele jako bývalého vlastníka nemovitosti na adrese České Lhotice č. p. [REDACTED] byla žádost žadatele posouzena jako **žádost podle § 28 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů** a byla postoupena k vyřízení na odbor pověřence pro ochranu osobních údajů Policejního prezidia České republiky.

Odůvodnění:

Dne 11. ledna 2023 obdrželo Krajské ředitelství policie Pardubického kraje (dále jen „povinný subjekt“) prostřednictvím datové schránky žádost žadatele o poskytnutí informací podle informačního zákona (dále jen „žádost“), v rámci které žadatel požadoval poskytnutí následujících informací:

„1. *Žádám o poskytnutí kopie spisového přehledu (soupisky dokumentů, obsahu spisu) ke spisům vedeným pod označením:*

- KRPE-106335/ČJ-2022-170313
- KRPE-453/TČ-2023-170381

2. *Prováděla od 1. 1. 2022 či v současné době provádí KRPE jakékoliv šetření dle zákona o Policii ČR nebo úkony trestního řízení dle trestního řádu s některým z bývalých či současných spolumajitelů nemovitosti České Lhotice č. p. [redacted]?*

Pokud ano, tak prosím o sdělení sp. zn. příslušného spisu, poskytnutí kopie spisového přehledu (soupisky dokumentů, obsahu spisu) příslušného spisu, sdělení důvodu pro zahájení příslušného šetření či trestního řízení a způsobu jeho ukončení.“

Povinný subjekt posoudil žadatelovu žádost a dne 25. ledna 2023 mu prostřednictvím datové schránky zaslal sdělení č. j. KRPE-3925-2/ČJ-2023-1700KR ze dne 24. ledna 2023. V tomto sdělení povinný subjekt ve vztahu k bodu 1. žádosti uvedl, že neshledal důvody pro odmítnutí žádosti podle § 15 informačního zákona, a proto v souladu s § 14 odst. 5 písm. d) téhož zákona poskytl žadateli přílohou zasláního sdělení požadované informace.

K bodu 2. žádosti pak povinný subjekt uvedl, že se nejedná o žádost o poskytnutí informací ve smyslu informačního zákona, neboť žádost směřuje k právu na přístup k osobním údajům vztahujícím se k bývalým či současným spolumajitelům nemovitosti na adrese České Lhotice č. p. [redacted] ve smyslu ustanovení § 28 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů (dále jen „zákon o zpracování osobních údajů“).

Dne 6. února 2023 byla povinnému subjektu doručena stížnost žadatele na postup při vyřizování předmětné žádosti, kterou povinný subjekt postoupil na Ministerstvo vnitra jako nadřízený věcně příslušný orgán k jejímu posouzení. Ministerstvo vnitra následně dne 23. února 2023 vydalo rozhodnutí č. j. MV-28800-2/TP-2023 (dále jen „rozhodnutí Ministerstva vnitra“), kterým povinnému subjektu podle ustanovení § 16a odst. 6 písm. b) informačního zákona přikázalo, aby žádost žadatele o poskytnutí informace označené pod bodem 2. vyřídil.

Povinný subjekt žádost žadatele ve vztahu k bodu 2. opětovně posoudil, přičemž předně uvádí, že se žadatel svou žádostí domáhá informací o konkrétních osobách, specificky informací o jejich případném prověřování ze strany Policie České republiky v režimu zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o Policii“) a zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád). Žadatel tedy fakticky žádá o informace týkající soukromí osob, tj. osobní údaje ve smyslu obecného nařízení o ochraně osobních údajů a zákona o zpracování osobních údajů. Uvedený závěr Ministerstvo vnitra potvrdilo ve svém rozhodnutí.

Informační zákon k žádostem týkajícím se osobních údajů v ustanovení § 8a odst. 1 praví, že „informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu“, to znamená především v souladu s obecným nařízením o ochraně osobních údajů a zákonem o zpracování osobních údajů.

Podle ustanovení čl. 5 odst. 1 písm. b) obecného nařízení o ochraně osobních údajů osobní údaje musí být „shromážděny pro určité, výslovně vyjádřené a legitimní účely a nesmějí být dále zpracovávány způsobem, který je s těmito účely neslučitelný; další zpracování pro účely archivace ve veřejném zájmu, pro účely vědeckého či historického výzkumu nebo pro statistické účely se podle čl. 89 odst. 1 nepovažuje za neslučitelné s původními účely („účelové omezení“). Policie České republiky je přítom ve smyslu čl. 4 odst. 7 obecného nařízení o ochraně osobních údajů správcem osobních údajů, jež zpracovává, a povinnost stanovená citovaným právním předpisem se na ni proto plně vztahuje (správcem se rozumí „fyzická nebo právnická osoba, orgán veřejné moci, agentura nebo jiný subjekt, který sám nebo společně s jinými určuje účely a prostředky zpracování osobních údajů; jsou-li účely a prostředky tohoto zpracování určeny právem Unie či členského státu, může toto právo určit dotčeného správce nebo zvláštní kritéria pro jeho určení“). Stejně tak Policie České republiky je spravujícím orgánem ve smyslu § 24 odst. 3 zákona o zpracování osobních údajů, pokud podle § 24 odst. 1 tohoto zákona provádí zpracování osobních údajů, „které je nezbytné pro plnění úkolu a výkon veřejné moci spravujícího orgánu stanovených jinými zákony za účelem předcházení, vyhledávání a odhalování trestné činnosti, stíhání trestných činů, výkonu trestů a ochranných opatření, zajišťování bezpečnosti České republiky nebo zajišťování veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti, včetně pátrání po osobách a věcech“, a proto je povinna při zpracování těchto osobních údajů postupovat podle § 25 odst. 2 zákona č. 110/2019 Sb., který stanoví, že „pro účel nesouvisející s plněním úkolu uvedeného v § 24 odst. 1 lze osobní údaje zpracovávat, pouze pokud je k tomu spravující orgán oprávněn a tento účel není neslučitelný se stanoveným konkrétním účelem jejich zpracování“.

Zpracováním osobních údajů je podle ustanovení čl. 4 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů „jakákoliv operace nebo soubor operací s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, který je prováděn pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení“. Poskytnutí osobních údajů na základě žádosti podle informačního zákona by bylo nepochybně zpřístupněním a šířením těchto údajů, tedy jejich zpracováním.

Povinný subjekt v této souvislosti konstatuje, že údaje, jichž se žadatel domáhá, pokud existují, byly shromážděny za účelem prověřování ve smyslu zákona o Policii či trestního řádu, a mimo tento účel by je mohl zpracovávat jedině v souladu s ustanovením čl. 6 odst. 1 nařízení EU 2016/679. Uvedené ustanovení praví, že zpracování osobních údajů je zákonné, pouze pokud je splněna nejméně jedna z následujících podmínek a pouze v odpovídajícím rozsahu:

„a) subjekt údajů udělil souhlas se zpracováním svých osobních údajů pro jeden či více konkrétních účelů;

b) zpracování je nezbytné pro splnění smlouvy, jejíž smluvní stranou je subjekt údajů, nebo pro provedení opatření přijatých před uzavřením smlouvy na žádost tohoto subjektu údajů;

c) zpracování je nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje;

d) zpracování je nezbytné pro ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné fyzické osoby;

e) zpracování je nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce;

f) zpracování je nezbytné pro účely oprávněných zájmů příslušného správce či třetí strany, kromě případů, kdy před těmito zájmy mají přednost zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů vyžadující ochranu osobních údajů, zejména pokud je subjektem údajů dítě. První pododstavec písm. f) se netýká zpracování prováděného orgány veřejné moci při plnění jejich úkolů.“

Povinný subjekt posoudil předmětnou žádost o informace se zřetelem k výše uvedeným podmínkám zákonnosti zpracování osobních údajů a shledal, že nedisponuje souhlasem subjektu údajů se zpracováním jeho osobních údajů ve smyslu této žádosti a že žádná z dalších podmínek zákonnosti uvedených v čl. 6 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů na tuto žádost nedopadá. Povinný subjekt proto dospěl k závěru, že není oprávněn zpracovávat osobní údaje tak, jak to vyplývá z předmětné žádosti o informace. Ustanovení čl. 5 odst. 1 písm. f) obecného nařízení o ochraně osobních údajů ukládá správci osobních údajů povinnost zpracovávat tyto údaje způsobem, „který zajistí náležité zabezpečení osobních údajů, včetně jejich ochrany pomocí vhodných technických nebo organizačních opatření před neoprávněným či protiprávním zpracováním a před náhodnou ztrátou, zničením nebo poškozením („integrita a důvěrnost“).

V souvislosti s každou žádostí o předání osobních údajů je Policie České republiky povinna posuzovat, zda existuje právní titul pro jejich předání. V daném případě se žadatel domáhá poskytnutí osobních údajů na základě informačního zákona, to znamená, že uvádí tento zákon jako právní titul pro jejich poskytnutí. Sám informační zákon však v ustanovení § 8a odst. 1 příkazuje, aby v případě žádosti o poskytnutí osobních údajů povinný subjekt postupoval specificky podle zvláštního právního předpisu, to jest podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů, respektive zákona o zpracování osobních údajů. Při posuzování předmětné žádosti o informace povinný subjekt shledal, že mu nejsou známy žádné důvody (a ani žadatel žádné takové důvody netvrdí), jež by ho opravňovaly postupovat při zpracování požadovaných osobních údajů, pokud existují, podle jednotlivých ustanovení čl. 6 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, a zastává proto názor, že zpracování těchto osobních údajů ve smyslu předmětné žádosti o informace by nebylo slučitelné s původním účelem jejich shromáždění, tj. eventuálním prověřováním ze strany Policie České republiky v režimu zákona o Policii a trestního řádu. Z výše uvedené argumentace vyplývá, že obecné nařízení o ochraně osobních údajů ani zákon o zpracování osobních údajů neopravňují

povinný subjekt, který je zároveň správcem, respektive spravujícím orgánem požadovaných osobních údajů, existují-li, poskytnout tyto údaje žadateli. Pokud by tak povinný subjekt učinil, jednal by nejen v rozporu s uvedenými právními předpisy, ale také v rozporu s Listinou základních práv a svobod, která je součástí ústavního pořádku České republiky a která ve svém čl. 10 stanoví: „Každý má právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě.“

Povinný subjekt konečně uvádí, že pokud chce žadatel získat informace o stavu kriminality a přestupkové činnosti ve vybrané oblasti, může požadované informace získat prostřednictvím interaktivní přehledové mapy kriminality zobrazující vybranou přestupkovou a trestnou činnost evidovanou Policií České republiky. Tato mapa je veřejně dostupná na internetové adrese <https://kriminalita.policie.cz/>.

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona a na základě ustanovení § 8a odst. 1 téhož zákona ve spojení s ustanoveními čl. 5 odst. 1 písm. b) a čl. 6 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, a rovněž ve spojení s ustanoveními § 24 odst. 1 a § 25 odst. 2 zákona o zpracování osobních údajů tak povinný subjekt dospěl k závěru, že požadované informace nelze poskytnout.

Ve vztahu k osobě žadatele jako bývalého vlastníka nemovitosti na adrese České Lhotice č. p. ● byla žádost žadatele v souladu s § 37 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád a právním názorem Ministerstva vnitra posouzena podle skutečného obsahu jako žádost podle § 28 zákona o zpracování osobních údajů a byla postoupena k vyřízení na odbor pověřence pro ochranu osobních údajů Policejního prezidia České republiky.

Na základě shora uvedených skutečností proto povinný subjekt rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání (§ 16 odst. 1 zákona o informacích). Odvolání se podává u ředitele Krajského ředitelství policie Pardubického kraje, který rozhodnutí vydal, a to do 15 dnů ode dne oznámení (§ 83 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád). Odvolání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě předcházející, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu (§ 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád). Lhůta k odvolání počíná běžet od prvního dne, následujícího po dni doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí (§ 68 odst. 5 a § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád). O odvolání rozhoduje Ministerstvo vnitra (§ 16 odst. 2 zákona o informacích, § 5 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky a § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád). Podání odvolání má odkladný účinek (§ 85 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).

plk. Mgr. Jan PTÁČEK, MBA
ředitel krajského ředitelství

podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

Originál:

spis

Stejnopis:

1) [redacted] nar. [redacted], bytem [redacted]

[redacted], ID DS [redacted]

2) dotčené osoby